

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 3135/2019
03.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Петровић адвокат из ..., против туженог „ББ“ ДОО из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 518/19 од 10.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 518/19 од 10.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П1 108/18 од 17.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконито поништи решење туженог од 19.07.2018. године о отказу уговора о раду и да се обавезе тужени да врати тужиоца на рад. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 518/19 од 10.06.2019. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу П1 108/18 од 17.12.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. у вези члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Пропуст другостепеног суда да у изреци пресуде наведе да жалбу одбија „као неосновану“, на коју се ревизијом указује као на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези чланова 387. и 390. ЗПП, не утиче на правилност другостепене пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог и по закљученом уговору о раду обављао је послове техничара одржавања. Одлуком директора туженог о радном времену од 14.06.2017. године (донетом на основу члана 14. Правилника о раду туженог) предвиђено је да се распоред радног времена за организационе целине истиче на огласној табли те целине, и да се распоред радног времена за сваку организациону целину која је ангажована у сменском режиму рада или за коју је утврђена прерасподела радног времена утврђује за сваку радну недељу од стране менаџера сектора и истиче на огласној табли сектора најмање пет дана пре почетка важења распореда. На огласној табли сектора - одељење технички сервис, објављен је 26.04.2018. године распоред радног времена за следећу недељу (од 30.04. до 04.05.2018. године). По том распореду тужилац је требало да ради 01. и 02.05.2018. године. Следећег дана одржан је и састанак на којем је запосленима објашњено зашто морају да раде и у дане празника, на којем се тужилац изричито изјаснио да у тим данима неће радити. Тужилац није дошао на посао 01.05.2018. године а радио је следећег дана. Тужени је 27.06.2018. године доставио тужиоцу упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду на које се тужилац није писмено изјаснио. Уговор о раду тужиоца отказан је решењем туженог од 19.07.2018. године због непоштовања радне дисциплине - неоправданог изостанка са посла на дан 01.05.2018. године. Решење о отказу уговора о раду донето је на основу члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члана 73. тачка 9. Правилника о раду туженог којим је прописано да се запосленом може отказати уговор о раду ако не поштује дисциплину прописану актом послодавца, и то ако неоправдано одсуствује са рада дуже од једног сата.

На овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Непоштовање радне дисциплине је разлог за отказ уговора о раду предвиђен чланом 179. став 3. Закона о раду. Према тачки 8. тог става, запослени чини повреду радне дисциплине ако не поштује дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Тужени је неоправдано изостао са посла на дан 01.05.2018. године, када је по објављеном распореду радног времена био дужан да ради, и тако учинио повреду радне дисциплине предвиђену чланом 73. тачка 9. Правилника о раду туженог као разлог за отказ уговора о раду због неоправданог изостанка са посла дуже од једног сата.

Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, по оцени Врховног касационог суда нису основани.

Распоред радног времена истакнут је на огласној табли 26.04.2018. године - пет календарских дана пре првог дана државног празника на који је тужилац требало да ради, због чега није погрешно примењен члан 56. став 1. Закона о раду. Донета одлука о распореду радног времена имала је општи карактер јер се односила на више запослених у одељењу техничког сервиса, тако да се тужилац и остали запослени у том одељењу обавештавају о распореду радног времена објављивањем на огласној табли, а не применом члана 193. наведеног закона.

Одредбе Закона о државним и верским празницима на које се тужилац позива у ревизији нису спречавале туженог да предвиди рад одређених запослених и у дане државног празника који су нерадни. У конкретном случају, тужена је одлучила да извештај број запослених, међу њима и тужилац, ради у дане државног празника како би се обавили послови који се могу обавити само када је производни процес у застоју.

Одредбом члана 179а Закона о раду предвиђено је дискреционо право послодавца да одлучи хоће ли запосленом отказати уговор о раду или се определити за неку другу меру, ценећи све околности случаја а нарочито понашање запосленог који је извршио повреду радне дисциплине. Према члану 184. Закона о раду, отказ уговора о раду из члана 179. тачка 1. и став 2. и 3. тог закона послодавац може дати запосленом у року од шест месеци од дана сазнања за чињенице које су основ за давање отказа, односно у року од годину дана од дана наступања чињеница које су основ за давање отказа. У том контексту, наводи ревизије да је тужиоцу уговор о раду отказан решењем донетим два и по месеца по учињеној повреди радне дисциплине немају значаја за правилност одлуке у овом спору.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић